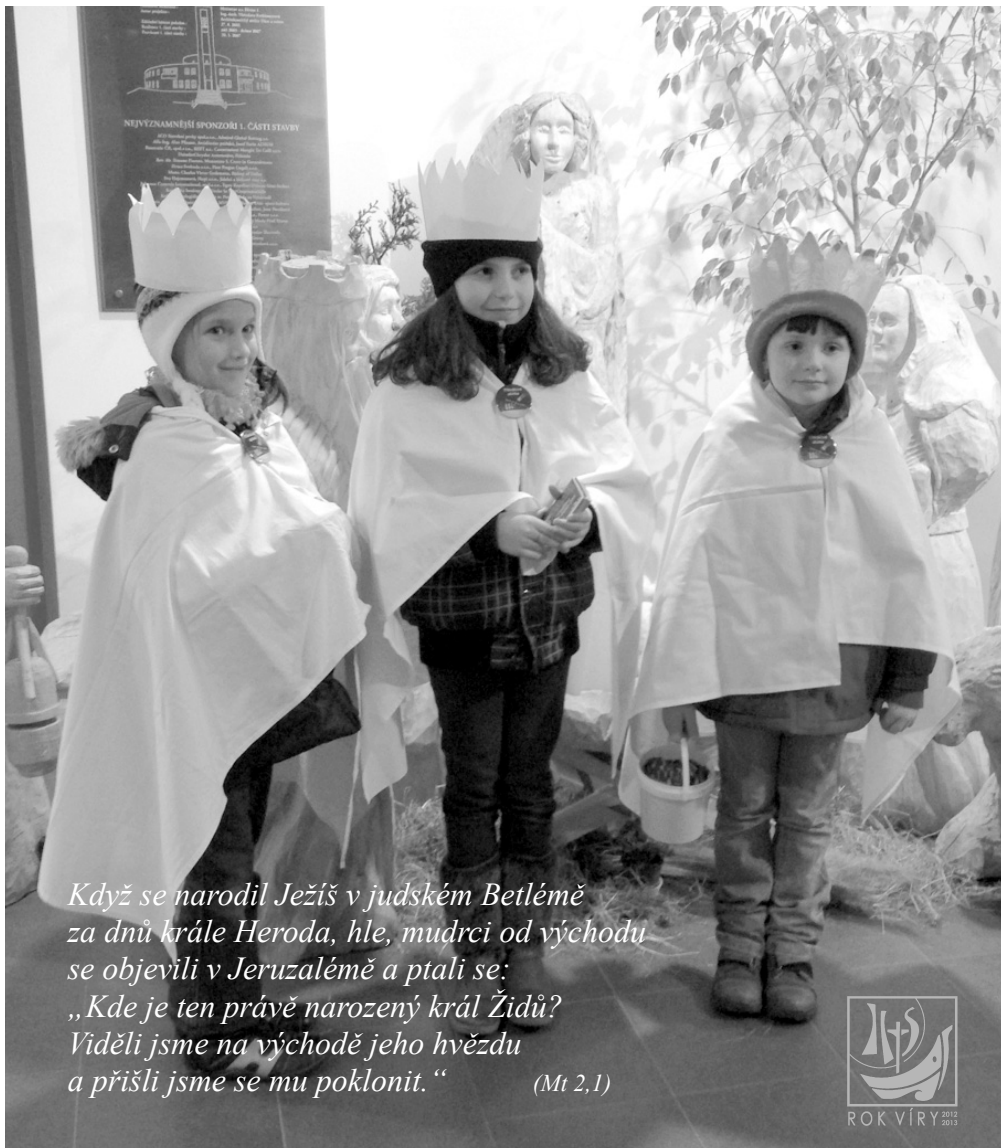

CHODOV

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,1)

ROK VÍRY
2012
2013

Nedělní setkání u jáhna Pavla

20. ledna – nemocnice v Berouně

Síla zralé víry

Sestry a bratři, prožíváme „Rok víry“ a dovolte proto, abych se s vámi rozdělil o pár myšlenek, kterými mě inspiroval Anselm Grün.

Zralý člověk je ten, kdo je sám se sebou v souladu, kdo se vnitřně rozvinul a stal se pro ostatní požehnáním. Zvláště křesťané by měli mít na zřeteli, že zralost není něčím, co člověk rozvíjí jen pro sebe. Člověk zraje, aby ostatní měli podíl na jeho zralosti. Setkat se se zralým člověkem je radostnou zkušeností. Vnitřní celistvost takového člověka vyzařuje pokoj a příjemnou atmosféru. Americký psycholog Gordon W. Allport charakterizuje zralost jako to, co dělá z osoby osobnost.

Jak víra souvisí s lidskou zralostí? Víra je Božím darem a nemá v sobě nic infantilního, naopak znamená výzvu pro člověka a může být hybatelem jeho osobního růstu a zrání. Být zralým v duchovním slova smyslu znamená zrealizovat náš vlastní, jedinečný obraz Boha, ke kterému jsme byli stvořeni. Cesta ke zralé víře vede nejen skrze naslouchání Božímu slovu a učení církve, ale také skrze naše lidství, skrze setkání se sebou samým. Cílem duchovního života je proměna člověka. Díky božsko-lidské spolupráci se můžeme vnitřně proměňovat a přibližovat k původnímu obrazu, který do nás Bůh vložil. Abychom takový obraz v sobě objevili, musíme se postavit ke skutečnosti čelem, přijmout ji i se všemi

hranami, kterými nás zraňuje. Proměněno může být jen to, co jsme vnitřně přijali. Proto je podstatné podívat se dobře, co v nás samých je, přijmout to a odevzdat Bohu. V Boží blízkosti si daleko více uvědomujeme, co v nás odporuje původnímu skutečnému obrazu Božímu, tomu, ke kterému nás stvořil.

Na cestě ke zralé víře bychom se měli poctivě zabývat také světem našich emocí (pocity, myšlenkami, pudy, vášněmi, vědomím, nevědomím, životními vzory, zraněními a strachy). Aby Bůh proměnil všechno, co je v nás, neměli bychom před ním nic vytěšňovat či skrývat. Jen tak se staneme úplnými lidmi. Neexistuje jednotná podoba zralé víry. Zralost totiž znamená právě to, že každý musí najít svou lidskou cestu, aby se stal jedinečným člověkem podle Božího plánu. Bible nám předkládá pár indicií, podle kterých bychom mohli vystopovat, jak je naše víra zralá. Sv. Pavel nám vzkazuje, že zralá víra přináší ovoce: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.“ (Gal 5,22-23) Plody Ducha mohou být pro nás určitou životní spiritualitou, v níž všechny oblasti našeho života prostoupí Duch sv., který v nás promění to, co je v nás špatné. Díky Boží proměně celým našim životem začne proudit opravdový život, který umožní to, že postupně budeme úplnými, zdravými lidmi majícími silnou a zralou víru.

Sestry a bratři, vyprošuji nám všem dar silné zralé víry!

P. Mariusz Kuźniar
farář

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé, 13. února vstupujeme Popeleční středou do postní doby. Máme před sebou období, ve kterém můžeme udělat něco pro zlepšení svého vztahu k Bohu, k bližním a také k sobě samému. Přinášíme vám na každý den jeden citát s komentářem, který můžeme zapojit do své denní modlitby. Jsou to úryvky z promluv Svätého otce Benedikta XVI., které pronášel během návštěvy naší země v roce 2009, a jak je pro nás uspořádala paní Marie Svatošová. Kež nás tyto citáty a komentáře k nim vedou více k poznání Boží lásky a Jeho nekonečné dobroty k nám, ale i k druhým lidem, nám mnohdy nesympatickým, nepřijemným. I na ně svítí slunce stejně

jako na nás, rádoby spravedlivé, kteří nepotřebují obmytí a uzdravení. Také přinášíme záznam přednášky P. Angela Scarana, která zazněla před pěti lety ve farnosti Deblin také právě během postní doby. Prosim, zkusme i tuto přednášku číst tak, aby nám přinesla užitek. Vžijme se do doby, kdy Ježíš chodil po této zemi ve fyzické podobě a uzdravoval nemocné na těle i na duši. Nechme během této postní doby Ježíše přijít blíže do našeho nitra, ať uzdraví, co potřebuje uzdravit, abychom, tak jak nás vyzývá Svätý otec, mohli přinášet radost, pokoj, lásku, kterou dostáváme z pravého a nekonečného Zdroje. Požehnanou postní dobu!

Katka

s Pannou Marií do postní doby

Vím z vlastní zkušenosti, že nemocniční prostředí může být místem, kde pacienti spolu navazují kontakt a vzájemně si sdělují různé názory a pohledy na život.

Prvním takovým mým kontaktem bylo setkání s pětatřicetiletým mladíkem, který se připravoval na operační zákrok. Kontakt s ním byl zpočátku velmi náročný, neboť byl plný averze vůči církvi a nechtěl připustit žádný jiný názor. Postupem doby, kdy jsme si vysvětlovali určité úryvky z Lukášova evangelia, ale také jednotlivé pasáže ze Skutků apoštolů, se naše názory začaly sblížovat. Přitom jsem zjistil, jak je důležitá trpělivost a pokora, když chceme druhým lidem předávat svou zkušenost, zvláště v oblasti víry, neboť každý máme svoji vlastní cestu, na kterou nás Pán povolává a zve. Naše vzájemné setkání skončilo dohodou, že až se náš zdravotní stav zlepší, tak se znovu k různým tématům vrátíme.

O dalším takovém setkání se mohli přesvědčit mnozí z našich farníků, kteří mne přišli navštívit. Bylo to setkání s mužem, kterého přivezli z jiné nemocnice na doléčení. Tento pacient citlivě prožíval každou chvíli, a tak se lehce rozplakal nad každou trochu problémovou situací. Dokonce jeho příbuzní připouštěli možnost, že již nechce ani trochu bojovat o svůj život. Snažil jsem se o kontakt s ním, aby přišel na jiné myšlenky, a tak jsme přešli od jednotlivých sportů a sportovních disciplín až k některým zajímavým poutním místům. Nádherná byla též debata o Šumavě, zvláště o městečku Hory Matky Boží, které se nachází asi 10 km od města Sušice. A také v tomto případě došlo mezi námi ke vzájemnému kontaktu pro případná budoucí setkání.

Dalo by se o těchto všech setkáních psát ještě více, ale je zvláště důležité spíše si uvědomit ta Kristova přikázání, která vedou na cestu lásky k Otcí a k člověku, která nás křesťany mají stále inspirovat k praktickému křesťanskému stylu života. Vždyť obsahují vše důležité a podstatné. Ježíš nás vybízí: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22, 37-39) „Nové přikázání vám dávám, abyste

**Drazí přátelé,
milost našeho Pána Ježíše Krista,
Láska Otcova a společenství svatého Ducha,
ať je s vámi se všemi.**

V úvodu mého zamyšlení vám chci poděkovat za přízeň, za vaši modlitbu, vůbec za všechno dobré a pozitivní, co konáte pro moji osobu, ale také pro všechny nemocné, opuštěné, trpící, prostě pro všechny, kteří potřebují nějakou pomoc.

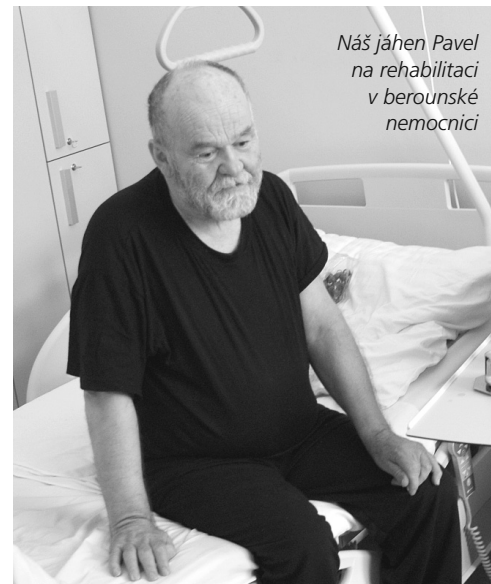
Ve chvílích, kdy ležím na nemocničním lůžku, sledoval jsem některé televizní pořady, které mne oslovily a vedly k zamyšlení, jak dokonalé je dílo Boží. Takovým zajímavým pořadem byla problematika vztahu mezi Zemí a Měsícem, vůbec celým vesmírem. Všechny tyto okolnosti jsou tak dokonalé, že nezasměný člověk je okouzlen, jak je vše promyšleno, jak všechno má svůj řád.

Druhým zajímavým pořadem byla debata o funkci a činnostech lidského mozku. Neuropatolog František Koukolík vysvětloval velmi poutavě a zajímavě, jak všechno funguje nebo nefunguje v tomto nesmírně důležitém orgánu. Zajímavá byla jeho odpověď na otázku, jestli v budoucnu bude počítač dokonalejší než mozek. On s úsměvem a nadhledem řekl, že dokonalejší bude vždy mozek. Jistě i další otázky, ať jsou už z oblasti genetiky, nebo přírodních zákonitostí, by nás mohly inspirovat k zamyšlení.

se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.“ (Jan 13, 34-35) Z těchto přikázání bychom měli stále vycházet a stále se k nim vracet, aby naše okolí poznalo, že jsme opravdovými svědky Kristova učení, a to zvláště ve vztahu k nemocným a opuštěným, k těm, kteří to nejvíce potřebují. Proto ať je tento měsíc únor ještě intenzivnější připomínkou, že se máme starat a pečovat o trpící a nemocné lidi, lidi, kteří prožívají nějakou bolest. Vždyť 11. únor je světovým dnem nemocných a dnem, kdy si připomínáme první zjevení Panny Marie ve francouzských Lurdech. Právě při svém zjevení vyzývala Matka Boží k pokání a k hlubšímu zájmu o modlitbu a službu lásky, zvýšenou péči o trpící a nemocné. To platilo nejen o roce 1858, ale platí to stále i v dnešní době. A únor je také měsícem, kdy v letošním roce začíná postní doba.

S Pannou Marií k Ježíšovi, s Pannou Marií k nemocným, s Pannou Marií do postní doby, s Pannou Marií po všechny dny našeho pozemského života. Amen.

Váš jáhen Pavel Urban

Náš jáhen Pavel na rehabilitaci v berounské nemocnici

Milý Pavle,

zdravíme Vás z Komunitního centra a doufáme, že se již cítíte lépe. Často na Vás myslíme, Vaše jméno slyšíme při přimluvách a pokaždé si při tom uvědomíme, že zde v KCMT máte a vždy mít budete nezastupitelnou roli. Proto bychom Vás rádi informovali o současném dění u nás a podělili se s Vámi o naše radostné zážitky a plány do budoucna.

Slavení vánočních svátků bylo pro nás velkou radostí, jelikož narození našeho Pána s námi přišlo oslavit opravdu hodně lidí. Toto sdílení společné radosti za zpěvu koled bylo pro všechny přítomné velkou posilou, a proto také od řady lidí slyšíme kladné ohlasy na průběh půlnoční mše. Mnoha lidem se opravu líbila, stejně jako i koncert Rybovy mše vánoční, na který také přišla spousta lidí.

V těchto dnech jsme společně prožívali formační víkend. V pátek jsme byli v divadle na zajímavém představení, které v každém z nás zanechalo osobitý dojem. Dalším velkým zážitkem a ctí pro nás byla možnost navštívit klášter dominikánů u kostela sv. Jiljí a setkat se tam

s páterem Vinklářkem, který si s námi povídal o duši a o důležitosti správného hodnotového žebříčku v našem životě. Každý si z tohoto povídání mohl odnést něco, co ho bude posilovat i nadále – např. taková definice slabocha, která říká, že slaboch je ten, kdo myslí jen na sebe a který má rád jen sebe. A my máme velké štěstí, že známe Vás, tak silného člověka, který i ve své nelehké situaci nemyslí jenom na sebe, ale i na druhé, neúnavně evangelizuje a tím i rozšiřuje naše řady. Váš přístup k životu je pro nás velkou inspirací a návodem k tomu, jak nebýt slabochem. Dnešní den je závěrečným dnem našeho formačního víkendu a je významný tím, že jsme si mohli vyslechnout zajímavou přednášku z oblasti subjektivní fyziky v podání Jiřího Procházky.

Také připravujeme vše pro konání Tříkrálové sbírky a průběžně plánujeme a organizujeme bližící se lyžařský kurz pro děti a mládež, který se uskuteční opět o jarních prázdninách v Krkonoších.

Dalo by se toho ještě hodně napsat, ale pro tuto chvíli se rozloučíme. Moc nám chybíte, máme Vás rádi a těšíme se, až opět budete mezi námi.

**Vaši přátelé, farníci
a účastníci formačního víkendu**

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, s novým rokem jsme s kolegyní Lucií Rudňanskou obnovily Zastavení u Matky Terezy, takže se můžete těšit na příjemná setkání a povídání se zajímavými lidmi. Taktéž výstavy se Lucií již hromadí a po fotografiích dírkovou komorou od Zdeňka Bakšteina bude v únoru v KCMT méně poetická výstava od sdružení PRAK, které se zaměřuje na prevenci kriminality a dělá mnoho zajímavých programů ve školách i věznicích.

Jako paralelu k adventním jsme připravily pro KCMT postní a velikonoční koncerty. Půjde o sérii koncertů vážné hudby, spirituálů a dočkáte se i tradičních Bachových pašijí. První koncert bude 3. března. Vystoupí na něm amatérský orchestr Musica Academica, který funguje již čtyřicet let, ale má stále mladého ducha.

Během podzimu proběhlo v KCMT odborné posouzení stavu suterénu a problémů s vlhkostí a zatékáním, takže bylo možné pustit se do nejn nutnějších oprav. S tím, jak a za kolik budeme terasu opravovat, je potřeba počkat až do jara. Děkujeme tedy za trpělivost a pochopení.

Marie Špinková,
ředitelka KCMT

Zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé, začátek kalendářního roku je za námi, Tříkrálová sbírka úspěšně proběhla a my v domácích péčích se statečně proklouzáváme závějemí a mrazy za našimi pacienty. V prvních 15 dnech kalendářního roku kromě Tříkrálové sbírky také počítáme statistiky, připravujeme první vyúčtování grantů a podáváme žádosti o dotace na rok aktuální. Možná by vás zajímalo, jaký byl rok 2012 v naší Farní charitě v prvních číslech. Prozatím mám

Počet návštěv	
ošetřovatelská služba:	5 673
pečovatelská služba:	5 383
osobní asistence:	5 697
sociální služby celkem:	11 080
celkem:	16 753

Počet klientů:	
ošetřovatelská služba:	77 klientů
pečovatelská služba:	64 klientů
osobní asistence:	20 klientů
půjčovna:	57 klientů
celkem:	168 klientů

spočítanou statistiku ošetřených klientů a vykonaných návštěv.

Ekonomické výnosy a náklady zatím nelze přesně vyčíslit, protože některé platby i faktury ještě stále přicházejí. Prozatím je možné vyčíslit výnosy fakturované z naší strany a výši přijatých grantů a darů. Tato čísla už se měnit nebudou. V roce 2012 jsme získali z prostředků dotací a grantů částku 2 752 322,- Kč, dary fyzických a právnických osob 351 542,- Kč, fakturace za sociální služby:

1 293 208,- Kč a fakturace za zdravotní služby: 1 931 958,- Kč. Musím s lítostí konstatovat, že ne všechny fakturované částky budou skutečně také uhrazeny. Například účastníkům protifašistického odboje se služby ze zákona poskytují zdarma, za rok 2012 nám poskytování služeb zdarma vytvořilo ztrátu ve výši 41 875 Kč. Také ze zdravotních pojišťoven prozatím přišlo pouze 1 687 671 Kč, konečné vyúčtování ze strany zdravotních pojišťoven ale proběhne teprve koncem prvního kvartálu 2013.

Když to stručně shrnu, v roce 2012 jsme ošetřili zatím historicky nejvíce klientů. I výnosy jsou nejlepší za historii naší existence, ovšem ruku v ruce s výnosy stoupají i náklady na provoz služeb. Předpokládám, že v konečném vyúčtování bude hospodaření za rok 2012 vyrovnané.

V současné době máme v péči 99 klientů, o které se stará 28 zaměstnanců. Pro první měsíce roku

2013 nám chybí 100 000 Kč na měsíc únor a asi 200 000 Kč na měsíc březen. Pokud kdokoli z vás může naší činnost podpořit finančním darem nebo bezúročnou půjčkou, budeme vám velmi vděční.

Na začátku ledna jsem rozesílala všem dárcům potvrzení o darech přijatých v roce 2012. Pokud jste potvrzení nedostali, pak mě, prosím, kontaktujte. Ráda vám ho vystavím.

Také bych chtěla moc poděkovat všem koledníkům, kteří se aktivně podíleli na Tříkrálové sbírce. Vážím si toho, že naši koledníci koledují po „staročesku“, zpívají koledy, hrají na hudební nástroje, a naplňují tak tříkrálovou tradici. Za naši rodinu mohu jen konstatovat, že nám letos počasí poměrně přálo, a tak se nám koledovalo docela dobře. **Dohromady jsme vybrali 74.587 Kč.** Děkujeme všem, kteří jste přispěli finančním darem i doma vyrobenými perníčky.

Přeji nám všem snesitelný únor, **Eva Černá**

Svatá Kateřina de Ricci

Narodila se ve Florencii roku 1522. Když byla ještě malá, uměla mluvit se svým strážným andělem, a ten ji naučil modlit se růženec. Matka brzy zemřela a otec dal Kateřinu na vychování řeholním sestrám do kláštera sv. Dominika v Monticelli. Ve 14 letech vzal dceru domů a chtěl ji provdat. Ona ho však prosila, aby mohla vstoupit do kláštera, a otec jí nakonec povolil stát se dominikánkou v Pratu v Toskánsku.

Kateřina měla veselou povahu a jasnou mysl. Ráda a hodně se modlila, postila se o chlebu, zelenině a vodě a nosila jen hrubý oděv, aby umrtvila svoje tělesné sklony. Byla nejdříve představenou novickek, a nakonec se ve 25 letech stala převorkou. Vládla sestrám více příkladem než slovem. Nejraději rozjímal o utrpení Ježíše Krista a toužila po tom, aby mohla z lásky k němu mnoho trpět. Byla dva roky těžce nemocná, a když jednou rozjímal o umučení Páně, přišla do vytržení mysli a objevilo se u ní pět Kristových ran. Od té doby každý týden ve stejnou dobu upadala do dlouhotrvající extáze, v níž prožívala Kristovo umučení. To trvalo 12 let. V rukou, nohou, v boku i v hlavě pociťovala palčivou bolest. Kateřina přijala tyto extáze a vize jako součást svého života s Bohem. Své mimořádné milosti zatajovala, ale přesto se pověst o nich rozšířila do celého světa. Velké množství lidí přicházelo prosit Kateřinu o radu a o modlitbu, ale jiní v ní viděli jen blouznivku a pokryteckou osobu.

Její náboženské prožitky vzbuzovaly mnoho diskusí. Přesto patřila k nejobdivovanějším postavám církve své doby. Psala si s mnoha významnými osobnostmi, například s Filipem Neri, Karlem Boromejským a Piem V. Některé její dopisy se zachovaly a podávají obraz církve v 16. století. Zabývala se potřebou církevní reformy. Uctívala památku Girolama Savonaroly, který otevřeně kritizoval papeže Alexandra VI. za jeho neřestný život, a byl popraven r. 1498.

Sv. Kateřina de Ricci zemřela v roce 1590. Byla svatořečena v roce 1746.

(red)

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s jedním z našich dvou duchovních pastýřů ve farnosti, a to s otcem Ladislavem Součkem. Vědomi si vzácné příležitosti, položili jsme našemu farnímu vikáři několik teologických otázek.

Otče Ladislave, je o Vás známo, že jste vystudoval přírodní vědy. Co Vás ke studiu přírodních věd přivedlo a myslíte, že je možné vidět nějakou souvislost mezi přírodními vědami a teologií?

Zájem o obor, tam to jinak ani nejde. Po vystředání různých zálib jsem v šesté třídě díky knížkám dr. Grygara propadl astronomii a po nejrůznějších kroužcích a kursech v planetáriu a na petřínské hvězdárně jsem v patnácti poprvé přišel na praxi na Ondřejovskou observatoř, kde jsem pak po „matfyzu“ sedm let pracoval. Byla to krásná doba i perspektiva, ale Boží volání bylo silnější. Nicméně jsem rád mj. za vstřípení exaktního stylu uvažování. Nepřestal jsem tihnout ke snaze o poznávání podstaty věcí, bez mlžení a povídaček. Teologie je pro mne pak jakýmsi rozšířením pohledu na svět, vždyť člověk tíhne k tomu, aby si dával věci dohromady, a přirozeně se snaží o co nejširší pole k syntéze (vezměte si dnešní popularitu takových oborů, jako je psychologie a sociologie). A tady máme k dispozici přímo autorský pohled na svět, na člověka, ba na samého Stvořitele. Velmi se mi líbí nedávná myšlenka Svatého otce: Bůh promluvil k nám, proto i my můžeme mluvit o Bohu. Nemusíme

se bát, tajemství zůstane tajemstvím a vždy zůstane prostor pro klanění a úžas.

Souvislostí by se našla celá řada (právě třeba ten úžas a radost z objevování), ale není na ně zde místo. Zdůraznil bych jednu: nepředpojatost. Na opakovatelnosti „Božího experimentu spásy“ nemůžeme trvat, ale vědec se již ani při prvním pozorování nemůže apriorně zbavovat dat a vylučovat příčiny. Z astronomie jsme navíc zvyklí na působení příčin, které nás přesahují.

Který teologický obor Vás nejvíce zajímá a v čem Vás oslovuje?

Jak už vyplývá z toho, co bylo řečeno, určitě je to na prvním místě dogmatika, či věrouka, a jsem vděčný za její základní kurs na fakultě i těch pár měsíců doktorského studia u pana profesora Wolfa, za ten základní „kompas“, s nímž člověk může studovat soukromě dále, literatury je spousta. Potom už to byla spíše teologie aplikovaná, to, co jsem vnímal jako potřebu svěřených duší ve farnostech – biblistika, zvláště starozákonní (duchovní situace dnešního člověka, i křesťana, je v určitém ohledu taková), na Černém Mostě a v Pečkách

např. teologie farnosti, obce a kostela. Také to byly krásné časy, moci být aspoň chvíli u zrodu toho, co má být ke chvále Boží a spásě lidí. Tady u nás se zatím spíše rozkoukávám.

Co pro Vás znamená postava velkého teologa a učitele církve svatého Tomáše Akvinského?

Z celé té plejády vzorů a Božích přátel je pro mne sv. Tomáš příkladem odvahy jít za poznanou pravdou, zprvu proti hlasu vlastní krve, potom proti dobovému stereotypu, hledat pravdu všude na tom Božím světě. Jako „matfyzákovi“ mi imponuje, že jeho definice mají to, čemu se říká „dobrý smysl“, a také, že pěstuje metodickou skepsi. Jako kněží pak jeho láska ke Kristu Pánu a touha po NĚm, uznání vlastní omezenosti. Dnešnímu křesťanu, a teologovi zvláště, myslím, svědčí o tom, že poctivou myšlenkovou práci lze spojit s láskou k Bohu a věrností Církvi.

Svatost eucharistie je pro křesťana vrcholem a zároveň i zdrojem života v Kristu. Jaký je Váš prožitek této svatosti z pohledu Kristova kněze?

To jsou často intimní, důvěrné věci, o těch se zde nebudu šířit. Ale rád řeknu, že mši svatou a svátostnou službu přijímám jako nejdražší dar Boží, kterým s vědomím vlastní hříšnosti smím sloužit lidem – tak chápou podstatu katolického kněžství. To bylo to, co mi kdysi táhlo hlavou při volbě povolání. Jde samozřejmě o ideál, k němuž je třeba stále znovu se zaměřovat, očisťovat úmysly a nedat mu zevšednět v té záplavě dalších nabídek a příležitostí, mnohdy velmi dobrých. Naštěstí Eucharistie je nejen vrcholem, ale i zdrojem kněžské činnosti, a tak se Pán sám stará a vede nás po svých cestách. Díky Bohu tak mohu žít v praxi Jeho vykoupení od staroby života (ale to může určitě každý křesťan na svém místě), a tak si vlastně u oltáře připadám nejvíce jako člověk.

Jak by se podle Vás měli křesťané připravovat na přijetí svátosti?

Přijíme svátosti jako drahocenný Boží dar, dílo lásky, zdroj milosti, která sama potom pomáhá připravovat se na další přijetí, vždyť růst je typickým projevem Božího království. Tedy zařít se tak, abychom pokud možno často přijímali svátosti Eucharistie a smíření. Přípravou na sv. přijímání je mše svatá ve všech svých částech (tedy od samého začátku, jak si říkáme), včetně vnějších postojů,

Otec Ladislav s profesorem Wolfem

jako je eucharistický půst a slušné oblečení. Na sv. zpověď pak každodenní večerní zpytování svědomí, používání dobrého zповědního zrcadla.

Prohlubovat svou odpověď lásky na lásku Boží je záhodno hlubším poznáním: dobře prostudovat nauku Církve o svátostech, vychovávat své svědomí modlitbou, četbou Písma svatého, studiem, rozhovory se zkušenějšími.

V dnešní době se hodně hovoří o krizi rolí v rodinách, zejména pak o krizi role otcovské. Co Vám v této souvislosti říká pojem „mužská spiritualita“, a jak vidíte její budoucnost?

Zase by to bylo na delší povídání! V souvislosti s uvědoměním si krizí rolí pro mne mužská spiritualita znamená rehabilitaci konceptu lidské přirozenosti (mnozí její vyhodili oknem a vrací se jim dveřmi) a mezi řadou aktivit stavěných spíše na sociopsychickém základě ji vnímám jako šanci znovu objevovat Boží plán s člověkem v kontextu dnešního světa. Krize je vždy takovou šancí. Ten plán můžeme odhalovat už v prvních kapitolách Bible, kde nám Bůh hovoří o světě, jak vyšel z Jeho rukou (pro muže z toho plyne třeba důvěrnost k Bohu, povolání k tvůrčí, radostné práci a odpovědnosti za stvoření a konkrétně za svou rodinu, rozhodnost, věrně zaměření k jedné ženě). A v Novém zákoně můžeme pak najít, řekněme, zdokonalení tohoto programu směrem

k věčnému životu (Kristus jako příklad láskyplného života). Vědomí toho všeho se pak nemůže neprojevit např. v takových vlastnostech, jako je smysl pro humor, hravost a stálé klukovství...

Konkrétně jsme ve farnostech dělali např. poutě mužů, bývaly pracovní brigády a kontakty v rodinách, kázání se většinou snažím podle rady starého zkušeného kněze zaměřovat právě na muže. Spektrum toho možného, co zde Církev může nabídnout sobě i občanské společnosti, je samozřejmě široké, záleží na vědomí cíle (že je toho zapotřebí) a objevování našich osobních obdarování od Pána. Jsem rád, že ani v naší farnosti nechybí.

V rámci Vaší pastorační navštěvujete lidi v nemocnicích a domovech důchodců. Jaké to je s takovými lidmi jednat a jak je jim možno prospět?

Jsou to také děti Boží a potřebují mnoho lásky, tak jako každý z nás, a s láskou Boží se setkávají a mají právo setkávat skrze obětavou lásku lidskou. Měli bychom k nim, především k vlastním, ale i dalším, nacházet cesty, vždyť, dá-li Pán, také jednou budeme staří. Nezapomínejme ani, že se Pán zvláštním způsobem s nimi identifikuje! Nelze u nich ale nevnímat ani bezprostřední působení Boží, vidíte zde takřka „Pána Boha při díle“, ať už třeba skrze svátosti, nebo skrze Boží aranžmá situací, které lidé nemohou sami zařídit. Někdy také nezbývá, než se „naholo“ opírat o milosrdenství Boží, v případech, kdy se člověk zdánlivě zatvrdí ve zlém.

Tam si člověk uvědomí, oč v životě jde, také odtamtud se žije spiritualita křesťana. Tito lidé si na rozdíl od nás většinou na nic nehrají, ani často nemohou. On ten život z kříže přece jen vypadá jinak, než se nám zdá. Smíme od nich přijímat cenné životní zkušenosti a moudrost, leckdy vidíme i ubohost lidství – k stáru se člověk automaticky nestává lepším. Někteří nám dávají příklad radostné naděje, když vidíte, jak se těší na setkání s Pánem tváří v tvář.

Děkuji za Vaše otázky a všem čtenářům přeji a vyprošuji Boží požehnání.

Milý Otče, i my Vám děkujeme za Váš čas a zajímavé odpovědi. Přejeme Vám jako duchovnímu pastýři naší farnosti co nejméně zatoulaných oveček, zákeřných vlků a děr v ohradě. Ať Vás náš Pán vede a dává radostnou posilu Ducha svatého pro Vaši každodenní kněžskou službu!

Bratři Pavel a Jirka

Moudrost liturgie

Otevřená nebesa

„A proto s andělskými sbory, které stojí u tvého trůnu a ustavičně ti slouží, a se všemi nebeskými zástupy zpíváme píseň o tvé slávě a voláme...“ – „A proto se připojujeme ke zpěvu andělů, spolu s nimi tě chválíme a radostně voláme...“

Těmito a podobnými slovy končí první část eucharistické modlitby, preface, zpěv chvály ústící do společného jáso tu *Svatý, svatý*. Z formulací je patrné, že to nejsme především my, kdo zpívá, ale že jsou to andělé a svatí v nebi, kteří bez ustání vzdávají čest a slávu před Božím trůnem (Zj 4,8-9), k nimž se my pouze připojujeme. Podobně je zpěvem nebeských zástupů také *Aleluja* (hebrejsky „chvalte Pána“) před evangeliem (srov. Zj 19). Středověký teolog Rabanus Maurus říká, že „aleluja je třeba zpívat stejným způsobem, jako zní v nebi,“ a jeho kolega Rupertus Tutiensis dodává, že aleluja „naznačuje věčné soužití andělů a blažených duší, které spočívá v neustálé chvále Boha“. *Aleluja* či *Svatý, svatý* nejsou tedy obyčejnými písničkami, ale nebeskou hudbou, která k nám doléhá otevřenými nebesy, a k níž my smíme připojit svůj hlas.

Toto je základ veškeré liturgie církve: nebe se dotýká země, Bůh přichází k lidem, aby je k sobě pozvedl, a my už nyní zakoušíme, co nás jednou čeká při naplnění našeho života ve věčné slávě.

P. Radek Tichý

SILVESTR v Jiřetíně pod Jedlovou

Přes nedostatek sněhu se naše tradiční expedice do Jiřetína pod Jedlovou i tentokrát vydařila. Byla už šestnáctá! Díky laskavé péči sestřiček Mariánek a hojné účasti chodovských i dalších farníků jsme si přelom roku v Penziónu Dcer Božské Lásky opravdu užili.

„Skalní jiřetíňáci“, Dabrowští, Skaličtí, Černých, Tvrdých, Peroutkovi či Krausovi se tu sešli i s novými „přirůstky“, – jak z naší chodovské farnosti, tak z přizvané farnosti z Neratovic. Jen dětí tu bylo letos 24! Místo obvyklých zimních radovánek na sněhu jsme podnikali pěší výlety po okolních kopcích, a hlavně jsme mohli obdivovat znamenitosti místní lidové architektury. Jiřetín je městskou památkovou zónou s dominujícími roubenými domy s podstávkami, mansardovými střechami a břidlicí obloženými štíty. Ještě v r. 1880 zde žilo 3 145 osob, z toho jen 10 česky mluvících. Za komunistického režimu sem byly soustředěny řeholnice z mnoha řádů, např. dominikánky, vincentinky, těšitelky, voršílky či uršulinky. Všechny – až na Dcery Božské Lásky a voršílky – odtud po r. 1989 odešly do svých původních klášterů.

Navštívili jsme i zdejší azylový Domov svaté Máří Magdalény pro maminky s dětmi (zřízený v r. 1991 z domova vincentinek). Provozuje ho litoměřická Diecézní charita a v současnosti se stará o 24

maminek a 40 dětí. „Ani si nedovedete představit, jak je těžké shánět peníze pro něco tak běžného jako jsou základní životní potřeby. Mnohé maminky se svými ratolestmi žily ve vagónech či někde v lesích než vyhledaly naši pomoc. Všechny mají nějaký handicap,“ říká dlouholetá vedoucí domova Hana Venturová. Ale usmívá se: „Ještě vždycky, když bylo nejhůř, Pán Bůh nám pomohl...“

Duchovně jsme se svěřili zdejšímu P. Pavlu Koudelkovi, s nímž jsme slavili tři mše sv., včetně silvestrovské a novoroční. Navíc nás přišli pozdravit i tři chodovští duchovní: vedle našeho pana faráře P. Mariusze Kuźniara, který přijel i se svými rodiči, to byl i donekdávna „neratovičák“, P. Pavel Semela a náš někdejší kaplan, nyní varnsdorfský starokatolický farář, Roland Solloch. Na Silvestra jsme uspořádali tradiční už osmý Golf Convent Cup, což je (obezřetně!) prohánění golfového míčku po klášterních chodbách. Zúčastnilo se 13 dětí a 15 dospělých, v žácích byly první Kačenka Krausová a Bára Švorcová, v ženách dominovala Majka Skalická a v mužích Staník Dabrowski.

Chvála Pánu Bohu za milostiplný konec starého a začátek nového roku v Jiřetíně. Za rok opět na shledanou!

Ferdinand Peroutka

Obrazky z pobytu najdete na farním Webu v rubrice FOTKY.

Postní duchovní obnova se svatým otcem

Pro letošní postní dobu jsme připravili opis meditační brožurky Čtyřicet dnů na poušti s Benediktem XVI., která je sestavena z jednotlivých citátů Svatého otce obsažených v promluvách při jeho návštěvě České republiky v září 2009. K citátům je připojeno několik slov, která nám mohou pomoci vztáhnout tuto myšlenku na sebe samé.

13. 2. Popeleční středa

„Povzbuzuji křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet.“ (1)

Měl papež na mysli jen dny své návštěvy u nás? Pokud ano, nezklamali jsme. Slyšet nás bylo. Ale co když mýnil i dny následující? Moji farnost, rodinu, „spolčo“? Nestáhli jsme se po jeho odletu znovu zpátky do katakomb?

14. 2. – „Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná.“ (1)

Jeví naše společnost po dvaceti letech svobody známky uzdravování? Co pro to děláme? Kritizujeme? Nadáváme? Rezignujeme? Spoléháme na demokracii? Necháváme si pravdy evangelia jen pro sebe a pro své nejbližší? Ostatní je znát nepotřebují?

15. 2. – „Každá lidská osoba musí být hodnocena ne podle toho, co má, ale čím je – ve tváři každé lidské bytosti se zří Boží obraz.“ (2)

Je mi to jasné aspoň teoreticky? A co v praxi? Vidím stejný Boží obraz v tváři bezdomovce, narkomana či opilce jako v tváři Matky Terezy? Co by mi k tomu řekla ona? Co mi k tomu řekne Ježíš, až bude oddělovat kozly od ovcí? Ještě mám čas něco s tím udělat. Kdy začnu?

16. 2. – „Jedině z osobního poznání a hlubokého spojení s Kristem lze čerpat duchovní sílu k plnému uskutečnění křesťanského povolání.“ (3)

S nabídkou „zaručených zdrojů“ duchovní síly se tu po sametové revoluci roztrhl pytel. Je to otázka popotávky a nabídky, je to dobrý kšeft... Kde čerpám

sílu já? Je opravdu mou jedinou duchovní silou hluboké spojení s Kristem?

18. 2. – „Apoštolské působení činí účinným pouze Kristova láska.“ (3)

O čem bylo minulou neděli kázání, to většina lidí zapomene. Všichni si ale zapamatují, jestli se mezi námi cítili dobře. Nerozrůstá-li se farnost, svalujeme vinu na faráře. Je to spravedlivé?

19. 2. – „Následujte božského Mistra, který nepříšel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“ (3)

Vzdám-li se života, kdo se mi postará o rodinu? Obětovat svůj život ale mohu i jinak, než to udělal například Maxmilián Kolbe. Všichni žijeme život v přesně vymezeném čase. Kdykoliv věnuji něco ze svého času druhému, dávám mu kousek svého života. Hospodařím s časem moudře?

20. 2. – „Církev at' je dobře uspořádaným tělem, jehož hlavou je Kristus a v němž at' každý úd koná v souladu s celkem.“ (3)

Je mi jasné, že nejsem Pán Bůh všemohoucí? Zním svůj úkol? Nevymlouvám se, že na něj nemám? Nešilhám po jiném? Po snazším? Po efektivnějším? Uvědomuji si, že už před stvořením světa se mnou Bůh počítal? Že mi důvěřuje? Vážím si toho?

21. 2. – „Lásku ke Kristu posilujte modlitbou a nasloucháním jeho slovu.“ (3)

O lidech často platí: „Sejde z očí, sejde z mysli“. O Kristu platí totéž. Jak často otevírá bibli? Je moje modlitba dialogem? Není to jen seznam mých

požadavků? Kolik biblických veršů mám uloženo ve své paměti? Jak často si je vybavuji?

22. 2. – „Syťte se Kristem v eucharistii a s jeho milostí buďte tvůrci jednoty a pokoje v každém prostředí.“ (3)

V každém prostředí? To se lehko řekne. Papež ví, že to není snadné – ani v rodině, ve farnosti, v řeholní komunitě, natožpak jinde. Právě proto ta jeho rada: „Syťte se Kristem v eucharistii!“ Nepodceňují ji? Nechodím ke svatému přijímání jen ze zvyku? Přivítám Krista Pána pokaždé srdečně, s vděčností a láskou, nebo ho jen bezmyšlenkovitě spolknou?

23. 2. – „Vaše pastorační snaha se musí zaměřit zejména na oblast výchovy nových generací.“ (3)

Po staletí se radostná zvěst předávala z generace na generaci. Jen málokdo se s ní nesetkal. Dnes je v mnohých rodinách i vícegenerační vakuum. Nesoudím „dnešní mládež“ ukvapeně? Může za to, co dělá nebo naopak nedělá, vždycky jen ona sama? Není někdy spíše obětí než viníkem?

25. 2. – „Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a jednání.“ (4)

Čím se při svém rozhodování řídím já? Nenajdou se absurdity mnou zaviněné a dosud neodpuštěné i v historii mého života? Na co čekám? A naopak – jsou-li už jednou z mého „rejstříku trestů“ milosrdným Bohem vymazány, proč se k nim vracím? To mu tak málo důvěřuji?

26. 2. – „Není snadné vytvořit společnost založenou na dobru a spravedlnosti, protože člověk je svobodným tvorem a jeho svoboda je křehká.“ (4)

Možná jsme od demokracie automaticky a naivně očekávali obnovu ráje na zemi. Jenže „jen mrtvý nezlobí“, řekl kdosi a měl pravdu. Dokud žijeme, hřešíme, i když se snažíme o pravý opak. Ví to papež, ví to Bůh. Příznějme si to i my a začněme s budováním ráje každý sám u sebe.

27. 2. – „Musíme svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“ (4)

Stále znovu a znovu znamená tisíckrát za den. Překonávat lenost a pokušení, občas se kousnout

do jazyka, počítat si do deseti, cvičit se v trpělivosti, nemuset mít všechno – jak se mi to daří? Kde mám ještě rezervy? Na co se dnes zvlášť zaměřím?

28. 2. – „Poselství spásy, starobylé a vždy nové, je církev hlásá od pokolení do pokolení, je Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý – naděje lidstva!“ (4)

Neodděluji od sebe Krista ukřižovaného a vzkříšeného? Jsem pro své okolí dostatečně věrohodným křesťanem? Kde se nachází cíl mého života? Za hranicí smrti? V ní? Nebo někde před ní? Mám v tom naprosto jasno?

1. 3. – „Vědecký, ekonomický a technický pokrok jsou potřebné, ale nezaručí morální blaho společnosti.“ (4)

Zneužít se dá úplně všechno. Atomová energie může sloužit i zabíjet. Peníze mohou být užitečné, ale mohou člověka i totálně zničit. K čemu své nadání, schopnosti, vloh, majetek a všechno, co mám, využívám já?

2. 3. – „Člověk potřebuje být osvobozen od materiální tísně. Podstatnější však je, aby se zachránil před zlem postihujícím ducha.“ (4)

Ukradne-li ubožák chleba z hladu, je to hřích, nikoli však jeho! Je to hřích sytého, který se s ním o svůj krajíc nerozdělil. Nedopřávám si příliš? Kterými prostředky se chráním před zlem postihujícím ducha? Víím, že jimi jsou především modlitba, půst a síla víry?

Čísla v závorce za výroky Benedikta XVI. značí, kdy a kde jsme je z jeho úst slyšeli:

- 1/ při uvítacím ceremoniálu na ruzyňském letišti;
- 2/ u Pražského Jezulátka v kostele Panny Marie Vítězné;
- 3/ při modlitbě nešpor v pražské katedrále;
- 4/ v homilii při mši svaté v Brně – Tuřanech;
- 5/ na pražském arcibiskupství k zástupcům Ekumenické rady církví ČR;
- 6/ v homilii při mši svaté ve Staré Boleslavi;
- 7/ v poselství mládeži po mši svaté ve Staré Boleslavi;
- 8/ při závěrečném ceremoniálu na ruzyňském letišti.

Ježíšův vztah k nemocným

Přednáška P. Angela Scarana
ve farnosti Deblín
v postní době 2008

Z evangelií je zjevné, že Ježíš se ujímá především (byť ne výlučně) lidí na okraji společnosti, outsiderů, prostě nemocných v nejšířím slova smyslu (svázaných zlým duchem, fyzicky nemocných, hříšníků). Stejně i k tobě ...

Důvod tohoto upřednostnění prozrazuje samotný Mistr: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní“ (Mt 9,12). S jakým vnitřním postojem čili s jakou „duší“ a duchem přistupuje k nemocným? Na tuto otázku nelze odpovědět tak snadno, protože evangelisté zřídka popisují Ježíšovy pocity. Nicméně určité explicitní a především implicitní zmínky se dají najít. Na jejich základě pak můžeme stručně říci, že Ježíš přistupuje k nemocnému lidsky (s lidským vnitřním postojem i vnějším projevem), ale zároveň božsky – s Boží mocí nad nemocí.

Láska

Již zmíněné motto Ježíšovy péče o nemocné, „lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní“, nám pomáhá odhalit základní Ježíšův vnitřní postoj. Následující verš – aplikace uvedeného přísloví – totiž zní „milosrdství chci, a ne obět“ (Mt 9,13); právě to nám nepřímo odhaluje jádro terapeutické činnosti Vykupitele, a sice milosrdství. On má milé srdce.

Pokud je milosrdství projevem lásky vůči potřebnému, pak se dá vyvodit, že hlavní „hnací silou“ Ježíšovy služby vůči nemocným je láska: k druhému (Lk 10,27)¹, ale zároveň k Otci (Lk 10,27; Jan 5,30). Tato láska je horlivá, jak dokazuje Mk 1,32-34, kde Ježíš uzdravuje zástupy nemocných i po skončení dne: „Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy.“ I tato horlivost má však

své meze a hranice. Ježíš neupadne do pokušení, aby se stal „majetkem“ úzké skupiny (v tomto případě obyvatel Kafarna), proto odchází jinam, aby také jiným lidem posloužil (Mk 1,35-39).² Ježíš neuzdravuje „kolem dokola“ ...

Láska k nemocnému je víc než osobní prospěch a prestiž, proto neudivuje, že Ježíš uzdravuje i za cenu nepřijetí a nevráživosti ze strany zákoníků a farizeů (Lk 6,7; Lk 12,14). Pravá láska totiž upřednostňuje prospěch druhého před prospěchem vlastním.

Lítost

S milosrdstvím úzce souvisí lítost³, která je v evangeliích explicitně zmíněna hned několikrát. Právě lítost vede Ježíše k tomu, aby uzdravil malomocného (Mk 1,41), vzkřísil syna naimské vdovy (Lk 7,13), uzdravil deset jiných malomocných (Lk 17,13) nebo slepce v Jerichu (Lk 18,38).

Ježíš ale nepocituje tuto lítost jen nad konkrétním jednotlivcem (nebo menší skupinou nemocných), ale také při pohledu na zástupy potřebných. Takže lítost pohne Mistra k tomu, aby poslal učedníky kázat a uzdravovat (Mt 9,36n.) nebo aby on sám uzdravoval zástupy nemocných (Mt 14,14). I nad vámi ...

Pokora

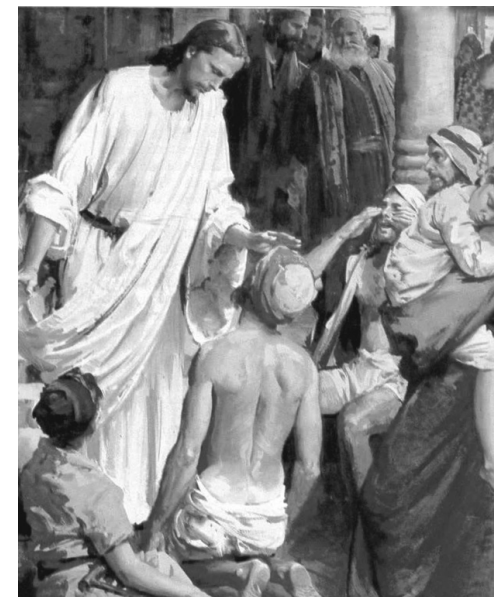
Z christologického hlediska je pokora ponížností ke službě, v duchu Mt 20,28: „Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil“ (viz také Fil 2,6-8). Kristův život se dá označit jako pro-existence. Ježíš se sklání k potřebnému, jde k němu co nejbližší, sestupuje k němu, aby se tak stal milosrdným Samaritánem, „bližním nemocnému“ (srv. Lk 10,33-34).

Tato ponížnost je zřetelná v mnoha perikopách a projevuje se obzvlášť tehdy, když se Ježíš dotýká kulticky nečistého malomocného (Mt 8,3) nebo se nechá dotknout od ženy trpící krvotokem, rovněž považované za nečistou (Lk 8,44-48). Solidarita s nemocnými se projevuje velmi markantně u Mt 8,17: „On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl“. Pokud Ježíšovo označení Immanuel (Mt 1,23) znamená Bůh s námi, tak můžeme jít ještě dále a tvrdit, že toto jméno znamená také (specifičtěji) Bůh s nemocnými.

Citlivost

Z pokory plyne také další Ježíšův postoj k nemocným, citlivost či jemnost, jak dokazuje Mt 12,19-20: „Nebude se přit ani rozkřikovat, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající kůt neuhásí, až dovede právo k vítězství“. Ježíšova tichost a mírnost je dosvědčena také u Mt 11,28-29: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.“ Tyto verše se bezprostředně vztahují sice na Ježíšův styl vyučování, ale přece jenom charakterizují celý jeho způsob vystupování a jednání, tedy také vůči nemocným.

Tato tichost/jemnost je v posledku plodem působení Ducha (Gal 5,23). U Ježíše se tento postoj citlivosti však snoubí s rozhodností: on neváhá, nepropadá pochybnostem a nejistotám, jak jednat tvář v tvář nemocnému. Jeho postoj citlivosti

a rozhodnosti se dá přirovnat k přístupu chirurga, který citlivým a rozhodným zákrokem odstraňuje nádor. Tato citlivost/něžnost se projevuje také skrze laskavé oslovení („dcerko“, Lk 8,54) nebo povzbuzení (Lk 8,50.52).

Duch moci

Ježíšova péče o nemocné nebyla tedy pouhou filantropií nesenou lidskými postoji, ale také službou Boží, tedy v Božím Duchu. Na jeho službě se projevovalo plně jeho lidství, ale také jeho božská moc. Někdy je to síla k nesení nemoci, jindy je to úleva, uzdravení.

K reflexi:

Jaký je tvůj Ježíš v nemoci?

*Nevšimavý, vzdálený, krutý
(on ti seslal nemoc) ...*

Odevzdej mu svou nemoc.

1/ Pokud Ježíš potvrzuje prioritu přikázání lásky k Bohu a k bližnímu, je pak zřejmé, že on sám tuto pravdu žije.

2/ Tato pasáž nám dokazuje také to, že Ježíšova péče o člověka (jakožto projev Boží spásy) je něčím zdarma daným, čirým Božím darem, a tudíž pro člověka – příjemce něčím nedisponovatelným.

3/ Jak napovídá slovo s-litování.

KSK Co se dělo? PRAHA Co se dít bude?

Nezastupitelná role mládeže v křesťanské výchově dětí

Sotva přijde Pepíček do školní šatny, Franta mu nechtně šlápne na kšiltovku. Pepíček začne do Franty kopat a paní učitelka řekne: „Pepíčku, žákovskou!“ Pepíček přijde ze školy, maminka čte poznámku a řekne: „Pepíčku, nesmíš zlobit“.

Tatínek přijde utahaný z práce, načapá Pepíčka, jak sťouchá do bráchy a řekne: „Už toho bylo dneska dost! Okamžitě ho nech, nebo jedna přiletí!“

A teď si představme situaci ve skautském oddíle. Pepíček se žene po Standovi, který mu omylem vyliil ešus s polívkou. Pepíčkův útok zarazí starší kamarád: „U nás se rány nevracejí!“ A Pepíček si promítne, že staršího kamaráda opravdu nikdy neviděl rány vracet, ani ho neviděl se s nikým poštuchovat. Pepíčkovi dojde, co je na kamarádovi tak zajímavého, proč ho vlastně všichni mají rádi.

Jsem přesvědčen, že praktická zkušenost dodává živý náboj nauce o odpouštění. A tak je tomu i s ostatními mravními požadavky. Jde o nezastupitelnou roli mládeže v křesťanské výchově. Prostor pro uplatňování této role nevzniká náhodně. Potřebuje k životu systematicky vedenou skupinu. Přirozenou tendencí mládeže je izolovat se podle věkového klíče a podvědomě se stranit jiných věkových skupin. Proto samovolně ve farnostech k vytváření kolektivů s pozitivním výchovným účinkem napříč věkem většinou

nedochází. V naší farnosti díky neúnavnému úsilí v současné době tří vedoucích, však takový kolektiv máme. Jedná se o skautský oddíl svatého Jiří, který vede Jarda Dikie Šrámek společně s Maruškou Černou a Luckou Skrčenou. Dikie je skautem s velkými zkušenostmi a praxí ve skautském výchovném systému, který prosazoval i v dlouhých dobách nesvobody. Jsme však velkou farností, a tak se nemůžeme spoléhat, že jediný, i když mimořádně disponovaný člověk, udělá vše sám jen se dvěma spolupracovnicemi. Oddíl naléhavě potřebuje posily. Pro práci s dětmi je potřeba najít nové mladé lidi, kteří se budou připravovat na funkci vedoucích a postupně budou přebírat úkoly spojené s vedením dětí. Moc prosíme mladé lidi: pokud se můžete zapojit, zkuste, prosím, překonat překážky, které vám v tom brání. Zkuste se zapojit, třeba i na zkoušku, do některých aktivit výchovného charakteru.

Proběhl formační víkend pro vedoucí děti a mládeže.

KSK Praha každoročně připravuje víkendovou akci zaměřenou na formaci, zejména mladých lidí působících ve výchově dětí. Cílem formačky je dodávat podněty pro hlubší zakotvení ve víře a podněty pro dobrovolnou, především výchovnou práci. Letos proběhl formační víkend hned na konci prvního lednového týdne. Zúčastnilo se jej přes dvacet dobrovolníků. Na programu byla návštěva alternativní divadelní scény, seznámení se s inspirativními osobnostmi, které si pro nás připravily zajímavé přednášky. Navštívili jsme výtvarnou výstavu a využili i zdánlivě volnější prostor určený pro vzájemnou komunikaci. Některé podněty z formačky byly opravdu mimořádné, a proto se o ně v dalším čísle Fchodovin rádi podělíme.

Zveme k zapojení do kreativní přípravy třináctého ročníku dramtizace Bachových pašijí podle Jana. Zkoušky začínají hned po jarních prázdninách v pondělí 25. února. Sejdeme se v 17 hodin v KCMT. Starší dobrovolníky prosíme, zda by se mohli přihlásit již předem, aby pomohli šňůru zkoušek připravit a zkoušky pak mohly proběhnout co nejefektivněji. K náviku zveme děti mladšího školního věku, které ještě v pašijích nikdy nehráli. Zkušené představitele pašijových rolí pak zveme na soustředění o víkendu 16. a 17. 3. a k vlastní realizaci o víkendu 23. a 24. 3. Bylo by škoda přerušit tradici, na základě které kvantitativně

silně zastoupená farnost nabízí široké veřejnosti prezentaci velikonočního poselství formou založenou na specifickém zpracování uznávaného uměleckého díla. Pro zpěváky budou zkoušky od 25. 2. každé pondělí od 19.00 hodin, pro instrumentalisty v tytéž dny od 20.30 hodin.

Sportovní kroužek pro děti pokračuje

Klub univerzálních sportovců (KUS) na zkoušku pokračuje. Po šestiletém pravidelném scházení dětí každý čtvrtek v 16.00 hod. se na začátku školního roku sešlo tak málo zájemců, že jsme byli nuceni sportovní kroužek zastavit. V lednu jsme ale činnost obnovili na žádost některých rodičů. Chceme tak dát kroužku ještě jednu šanci, která potrvá do jarních prázdnin. Zda činnost bude poté dále pokračovat, bude záležet na počtu přihlášených dětí.

Na kroužku mají děti možnost zabývat se rozvojem plaveckých disciplín, běžkami, sjezdovým lyžováním, atletikou, orientačním závodem, softballem, kanoistikou a dalšími sporty.

Klub sportů v přírodě (KSP)

Od ledna běží současně s klubem univerzálních sportovců nový grantový projekt: Klub sportů v přírodě. Hlavní motiv tohoto projektu je zvýšení počtu účastníků na sportovních akcích tím, že nabídneme místo pravidelných schůzek dětí ve všední den možnost sportování pro více věkových skupin,

a to i v jednorázových termínech naplánovaných na různé dny v týdnu, včetně víkendových.

Nabídka sportovních akcí

na únor a březen 2013 vč. termínů KUS a KSP:
1. 2. Pá – pololetní prázdniny KSP*), jednodenní lyžování;

7. 2. Čt – plavání, sraz v 16.00 u věže KCMT;
10. 2.–17. 2. – jarní prázdniny (pro Prahu 1–5, 11, 12, 13) s lyžařským/SNB výcvikem a zábavně vzdělávacím progr. pro děti a mládež v Krkonoších;

2. 3. So – jednodenní lyžování;

10. 3. Ne – sportovní odpoledne, plavání s nácvikem vodní záchrany, sraz ve 14.30 u věže KCMT.

■ Na plavání děti potřebují plavky, jízdní doklad MHD, peníze na vstupné (59 Kč do 12 let, 89,– Kč studentů, 99,– Kč ostatní), zálohu na šatnu 200,– Kč.

■ Jednodenní lyžování probíhá v některém horském skiareálu. Vždy jsou k dispozici instruktoři lyžování, kteří v případě dětí zajišťují i pedagogický dozor. Vždy je zajištěna i doprava na hory od KCMT a zpět. Hodina odjezdu a místo se určí podle aktuálních sněhových podmínek a počtu přihlášených týden předem. Přihlášky je nutné doručit minimálně týden před stanoveným dnem odjezdu.

KSK • INFORMACE/PŘIHLAŠOVÁNÍ
Jaroslav Olšanský – 603 256 411
jarda.olsansky@kskpaha.cz • www.kskpaha.org

Ono se řekne koupit kalhoty...

Chci se s vámi podělit o zkušenost, kterou jsem udělala s vyslyšením modlitby a s tím, že Pána můžeme zvát i do svých malých všedních starostí. A On pomáhá, protože Mu na nás záleží. Domluvili jsme se s vnukem, že mu k narozeninám koupíme nové džíny. Protože bylo před vánocemi a všude spousta lidí, shonu a chaosu, rozhodla jsem se nejdříve sama obejít obchody a vyhledat některý, ve kterém bychom mohli džíny sehnat. Další den jsme šli už s vnukem a já jsem prosila Pána o pomoc, abychom našli kalhoty, ze kterých bude mít radost. Vybrali jsme v regálu dvoje, ale po vyzkoušení jsme zjistili, že mu nepasují. Naštěstí jsem vedle zkušební kabiny zahlédla někým vyzkoušené a odložené jiné džíny. Podala jsem mu je vyzkoušet; seděly mu dobře a také se mu líbily. A dokonce byly i levnější než ty původně vybrané. Díky Pane, že nám pomáháš i v takových obyčejných věcech.

Jana Friedová

MATEŘSKÉ CENTRUM DOMEČEK – PROGRAM NA ÚNOR

- **Út 5. 2., 10.00** – Přednáška: **GMO – Geneticky modifikované organismy, máme se jich bát?** Co jsou to GMO, proč vznikly, kde se s nimi mohou setkat a jak je poznám? Mohou mi potraviny vyrobené z GMO poškodit zdraví, mohou GMO poškodit životní prostředí? Přednášku povede odborná referentka ministerstva zemědělství Marie Křístková.
- **St 6. 2., 9.30** – **Indiánský karneval pro nejmenší.** Hry, říkanky a zpívání s dětmi, výtvarná dílnička, odměny pro krásné masky. Karneval se koná v hlavním sále KCMT. Vstupné: dospělí 50,- Kč, děti 10,- Kč. Možnost zakoupit si vstupenku v MC od 7. ledna 2013 každý všední den od 9.00 do 12.00 hodin.
- **Út 19. 2., 10.00** – Beseda **Manželství je umění** aneb Co můžu já udělat pro to, abychom se dožili Zlaté svatby. Povídání o manželských radostech i peripetiích. Pozvání přijala PhDr. Anna Stodolová, psycholog a rodinný poradce.
- **Po 25. 2., 18.00** – Seminář **První pomoc u miminek a batolat.** Tentokrát bez přítomnosti dětí. Cena semináře: 350,- Kč. Přihlášky a informace: Pavla Maříková, tel.: 724 033 060, marikova.pavla@seznam.cz nebo na www.fitmami.cz. Nutno zaplatit při přihlášení na účet 670100-2200109413/6210 (mBank) s uvedením jména.
- **Út 26. 2., 10.00** – Beseda **Aby děti nestonaly.** Jak si udržet dobré zdraví. Přírodní bylinné krémy, koupele, éterické oleje a potravinové doplňky přímo z přírody. Praktické ukázky práce s přípravky firmy JUST, které se osvědčily při boji s kašlem, rýmou či pro posílení imunity.

Pokud není napsáno jinak, vstup na přednášky je 50,- Kč včetně pobytu dětí v herně.

Více na www.mc-domecek.cz

Postní duchovní obnova 2013 v KCMT

Sestry a bratři, v postní době budeme mít opět možnost se duchovně pozastavit. Touto dobou nás bude, až na jednu výjimku, provázet redemptorista P. Mgr. Petr Beneš CSsR, který v současné době působí jako farní vikář v římskokatolické farnosti u kostela Nejsvětějšího Srdece Páně v Praze na Vinohradech.

V souvislosti s Rokem víry nabízíme téma: „**Postní a velikonoční víra.**“

Postupně budeme meditovat nad články Kréda:

- **14. 2.** – „... trpěl pod Pontiem Pilátem“
- **21. 2.** – „... byl ukřižován“
- **28. 2.** – „... umřel a pohřben jest“
- **14. 3.** – „... sestoupil do pekel“
- **21. 3.** – „... třetího dne vstal z mrtvých podle Písma“

Začátek setkání bude vždy v 19.00 v KCMT

Změna bude **7. března**, kdy P. Mgr. Jan Kotas S. L. L., přednášející liturgii na KTF UK, k nám promluví na téma „Jak s užitkem prožít velikonoční triduum“.

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

- **4. 2.** (pondělí) od 20 hod v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláře.** Slovo života na únor: „*My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry.*“ (1 Jan 3, 14) – Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina** s P. Ladislavem Součkem se koná každé úterý od 18.45 hod. na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 hod. do 11.30 hod. v **Komunitním centru Matky Terezy**, v suterénu, v klubovně číslo 13. V únoru se maminky sejdou 6., 20. a 27. (6. a 20. 2. s účastí kněze, od 9.30 hod. s možností svátosti smíření, potom sv. přijímání.) Katka Friedová – tel. 603 286 513
- **Páteční dopolední setkávání v KCMT** (nejen) pro starší od 9 hod. Na programu je bohoslužba slova v kapli a poté společné posezení ve foyer. Setkávání koordinují manželé Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM AKCÍ V KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY

- 2. 2.–28. 2. – **Výstava fotografií „Věženské memento“** – vernisáž 2. 2. v 17.00.
- 13. 2. v 18.00 – **Popeleční středa**, mše svatá s udílením popelce.
- 3. 3. v 18.00 – **Koncert Musica Academica** – cyklus postních a velikonočních koncertů. Vystoupí Musica Academica, neprofesionální komorní orchestr se čtyřicetiletou tradicí.

Dlouhodobé akce:

- 21. 2.–21. 3., každý čtvrtek v 19.00 – **Postní duchovní formace pro farnost.**
- 21. 1.–11. 3., každé pondělí v 19.00 – **Příprava na život v manželství.**

Podrobnosti naleznete na www.kcmt.cz, kde se můžete zapsat i do e-mailového zpravodaje.

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

- **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • Králová, tel.: 222 962 239, mob.: 731 705 279.
- **Nabízím stavební práce, malování, údržbu** • Martin Štark – tel. 720 588 758, stark.m@seznam.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY – ÚNOR

1. Aby se rodinám přistěhovalců, zvláště matkám, dostávalo v jejich těžkostech podpory a doprovázení.
2. Za národy, které prožívají válečné konflikty, aby se jim otevíraly cesty k vytváření pokojné budoucnosti.
3. Aby všichni, kdo přijali úkol hlasatelů evangelia, horlivě a věrně plnili své poslání.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826
e-mail: kancelar@kcmt.cz
ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE
Středa 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ – CHODOV
Na Sádce 1296/18
tel: 272 934 261
e-mail: kancelar@kcmt.cz
ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE
Pátek 16.00–17.30

V jiném termínu
po předchozí dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	–
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

	telefon	e-mail
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	mail@kcmt.cz
Marie Špinková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826, 242 485 829	kancelar@kcmt.cz
P. Mariusz Kuźniar (farář)	272 934 261, 602 136 161	mail@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Lucie Rudňanská (past. asistentka)	242 485 827, 733 770 847	rudnanska@kcmt.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	jarda.diki@seznam.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. února 2013

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj římskokatolické farnosti Praha–Chodov/ročník 12

- Redakce: Katka, Josef, Anežka • za obsah odpovídá: P. Mariusz Kuźniar
- <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: Garamond